Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

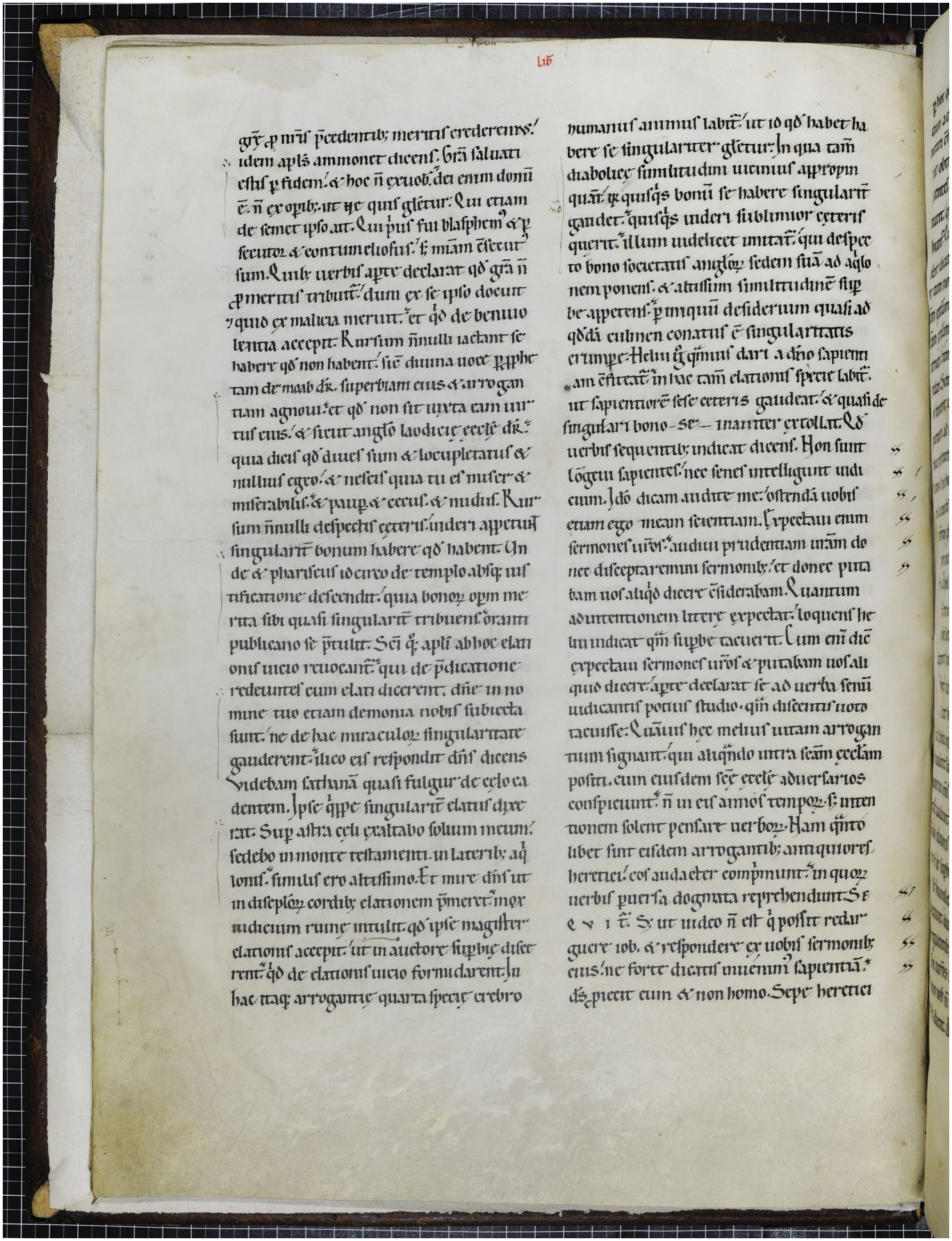

gr̃ꝗ p nr̃is p̃cedentib; meritis crederemus.
idem apl̃s ammonet dicens. Gr̃a sal̃uati
estis p fidem. & hoc ñ ex uob. deo enim donũ
ẽ. ñ ex op̃ib; ut ne quis gl̃etur. Qui etiam
de semet ipso ait. Qui p̃ius fui blasphem & p
secutor & contumeliosus. sed mis̃ericor
dia. Quib; uerbis apte declarat qd gr̃a ñ
p meritis tribuit. dum ex se ipso docuit
quid ex malicia meruit. et qd de benuo
lentia accepit. Rursum ñnulli iactant se
habere qd non habent. sicut diuina uoce p̃phe
tam de moab dic. superbiam eius & arrogan
tiam agnoui. et qd non sit iuxta tam uir
tus eius. & sicut anglo laodiciae eccl̃e dic.
quia dicis qd diues sum & locupletatus &
nullius egeo. & nescis quia tu es miser &
miserabilis. & pauper & cecus. & nudus. Rur
sum ñnulli despectis ceteris. uideri appetiu
singular̃ bonum habere qd habent. Un
de & pharisaeus id circo de templo absq; ius
tificatione descendit. quia bonor̃ op̃m me
rita sibi quasi singular̃ tribuens. oram
publicano se p̃tulit. Sed & apl̃i ab hoc elati
onis uicio reuocant. qui de p̃dicatione
redeuntes cum elati dicerent. dn̄e in no
mine tuo etiam demonia nobis subiecta
sunt. ne de hac miraculor̃ singularitate
gauderent. illico eis respondit dn̄s dicens
Videbam sathanã quasi fulgur de celo ca
dentem. Ipse q̃ppe singular̃ elatus dixe
rat. Sup astra celi exaltabo solium meum.
sedebo in monte testamenti. in lateribus aq̃
lonis. similis ero altissimo. Et mire dn̄s ut
in discipl̃or̃ cordib; elationem p̃meret. inor
dicium ruine intulit. qd ipse magister
elationis accepit. ut in auctore suppliciu disce
rent. qd de elationis uicio formidarent. In
hac itaq; arrogantie quarta specie cerebro
humanus animus labit. ut id qd habet ha
bere se singularter gl̃etur. In qua tam
diabolice similitudini uicinius approp
quat. ꝗ quisq̃s bonũ se habere singular̃
gaudet. quisq̃s uideri sublimior ceteris
querit. illum uidelicet imitat. qui despec
to bono societatis angl̃or̃ sedem suã ad aq̃lo
nem ponens. altissimi similitudinẽ sup
be appetens. p̃ inquiu desiderium quasi ad
qdã culmen conatus ẽ singularitatis
erumpe. Heu q̃ q̃mus dari a dn̄o sapienti
am ẽstimat. in hac tam elationis specie labit.
ut sapientiorẽ sese ceteris gaudeat. & quasi de
singulari bono se mirabiliter extollat. Qd
uerbis sequentib; indicat dicens. Non sunt
longeui sapientes. nec senes intelligunt iudi
cium. Idcõ dicam audite me. ostendã uobis
etiam ego meam sententiam. Expectaui enim
sermones uros. audiui prudentiam uram do
nec disceptaremus sermonib;. et donec puta
bam uos aliq̃d dicere ẽsiderabam. Quantum
ad intentionem litere expectat. loquens he
lu indicat q̃m supbe tacuerit. Cum enim die
expectaui sermones uros & putabam uos ali
quid dicere. apte declarat se ad uerba senũ
iudicantis potius studio. q̃m discentis uoto
tacuisse. Quãuis hec melius uitam arrogan
tium signant. qui aliq̃ndo uitra scam eccl̃am
positi. cum eiusdem sce eccl̃e aduersarios
conspiciunt. ñ in eis annos tempor̃. sed intentionem solent pensare uerbor̃. Nam q̃ntõ
libet sunt eisdem arrogantib; antiquiores.
heretici. eos audacter comp̃munt. in quor̃
uerbis p̃uersa dogmata reprehendunt. Se
c v i t. Sed ut uideo ñ est q̃ possit redar
guere iob. & respondere ex uobis sermonib;
eius. ne forte dicatis inuenimus sapientiã.
ds̃ p̃iecit eum & non homo. Sepe heretici